

ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΙΑΙ

ΤΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ

ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ ΚΑΓΓΕΛΑΡΗ

καὶ ἡ ἀρριθεὶς αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Πανιερωτάτου.

Κατὰ τὸ ἔτος 1888 ἀπεράσιτα νὰ ἐγκαταλείψω τὴν
κόσμον καὶ ἀποσυρθῶ εἰς τινὰ Μονὴν ὅπως διέλθω ἐκεῖ τὸν
βίον μου ἐν ἡσυχίᾳ. Μετέβην λοιπὸν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ-
τον εἰς τὴν ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Γερασίου καὶ ἐζήτησα
νὰ γείνω Μοναχός. Ἐπειδὴ ὅμως πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖτο κα-
τὰ τοὺς ἱεροὺς κανόνας νὰ υποβληθῶ εἰς δοκιμὴν ἐπὶ τρία ἔ-
τη περιεβλήθην τὸ Μοναχικὸν σχῆμα καὶ μετέβην εἰς δια-
φόρους Μονὰς ὅπου ἐτέλετα τὴν δοκιμασίαν μου ταύτην. Με-
τὰ τὴν παρέλευσιν τῆς δοκιματικῆς ταύτης τριετίας ἐπρέ-
πε νὰ ἐκλέξω Μονὴν τινὰ εἰς τὴν ὁποίαν νὰ καρῶ Μονα-
χός καὶ νὰ μείνω πλέον ἐν αὐτῇ μέχρι τοῦ θανάτου μου. Ἐ-
πανήλθον ὅθεν εἰς τὴν μονὴν τοῦ Ἁγίου Γερασίου καὶ ἐπει-
δὴ ἐν αὐτῇ εὗρίσκοντο δέκα πέντε μοναχοὶ ἦτοι οἱ Ἀθανά-
σιος, Ἀγάπιος, Χρυσάνθος, Δωρόθειος, Μεθοδῖος, Παρθένιος,
Λεόντιος, Χαρίτων, Γενάδιος, Παΐσιος Δανιήλ, Ἀγάπιος,
Γελάσιος, Ἀκάκιος, Ἀγαθάγγελος καὶ Δημήτριος ὑπέβαλον
αἴτησιν εἰς τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον ὅπως μὲ δεχθῇ καὶ κα-
ρῶ Μοναχός ἐν τῇ Μονῇ ταύτῃ.

Τὴν αἴτησίν μου ταύτην ἀποδεχθὲν τὸ εἰρημένον Ἡγου-
μενοσυμβούλιον ἐζήτησε παρὰ τοῦ μακαρία τῇ λήψει, τοῦ
πρώην Ἀρχιεπισκόπου κ. Δόριζα τὴν ἀδειαν, τοῦτου δὲ χο-
ρηγήσαντος ταύτην ἐκάρην μοναχός ἐν τῇ εἰρημένῃ μονῇ
κατὰ τὸ ἔτος 1902 καὶ ἀνάδοχός μου ὑπῆρξεν ὁ ἐν τῇ αὐτῇ
Μονῇ ζῶν ἱερομόναχος καὶ πνευματικὸς Ἀγαθάγγελος Ἀλε-
ξανδράτος. Μετὰ παρέλευσιν ὀλίγου χρόνου ἀπὸ τῆς χειρο-
τονείας μου ταύτης τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον εὐηρεστήθη νὰ
μὲ διορίσῃ οἰκονόμον τῆς μονῆς ἐπὶ τοῦ προβατοπομίου αὐ-
τῆς. Παραλαβὸν ὅθεν ἑκατὸν τριάκοντα ἐντεα ποσά εἰς τὴν
τοῦ πρώην οἰκονόμου μείνα μετὰ τοῦ προβατοπομίου ἐπι-
τηρῶν καὶ περιποιούμενος αὐτὸ ἐπὶ οὐδ' ἑτὶ, ἐκτός δὲ τῶν

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

καταναλωθέντων καὶ πωληθέντων ζώων κατὰ τὸ διάστημα
τοῦτο παρέδωκα κατὰ τὸ τίλος τῆς διατίας εἰς τὸν ἀντικα-
ταστάτην μου διακότια εἰς πρόβατα πρώτης ποιότητος καὶ
τσιπαράκοντα κριούς οἵτινες ἐτράγησαν καὶ ἐπωλήθησαν
πρὸς συντήρησιν καὶ διατροφήν τῶν τεχνιτῶν καὶ βοηθῶν
τῶν οἵτινες κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος ἐπεδύβλωσαν τὰ κελεῖα
τῶν μουζούτων ἐκ τῆς εἰσροῆς τῆς ὁποίας πρὸς τὴν σκοπὴν
τοῦτον ἐδώρητε εἰς τὴν μονὴν ἡ κ. Βικτωρία Καττατή.

Πρὸς διατήρησιν τῶν προβάτων μετέβην κατὰ τὸ εἰρη-
μένον διατὲς διάστημα εἰς τὸ μετόχιον τῆς μονῆς εἰς Σά-
μην καὶ κατὰ τὴν ἐκεῖ διαμονήν μου παρετήρησα ὅτι ἡ μο-
νὴ εἶχε ἐκεῖ μεγάλην περιουσίαν ἥτις ὅμως ἦτο παραμελη-
μένη καὶ ἀκαλλιέργητος καὶ ἀπετελείτο ἀπὸ χωράφια αἱ δὲ
ἐν αὐτῇ οἰκίαι ἦσαν σχεδὸν κατεστραμμέναι. Ἐναγκάσθην
λοιπὸν νὰ προῶ καὶ εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν εἰρημένων
κτημάτων καὶ πρὸς τοῦτο ἐπισκευάσας μίαν ἐκεῖ οἰκίαν ἔ-
μεινα ἐν αὐτῇ καὶ διὰ τῶν συνδρομῶν καὶ ἐλεημοσυνῶν πᾶς
ὁποίας ἐνήργησα κατώρθωσα χωρὶς ποσῶς νὰ ἐπιβαρύνω τὴν
Μονὴν νὰ περιβάλλω διὰ ξηροταίχου ἀρκετὴν ἐκ τῶν χωραρίων
ἔκτασιν τὴν ὁποίαν ἐρύττευστα ἄμπελον μετὰ διαφόρων δέν-
δρων καὶ τοιοῦτοτρόπως κατεσκευάσα κτήμα τὸ ὁποῖον σήμε-
ρον δίδει μεγάλην ὠφέλειαν εἰς τὴν Μονήν.

Ἀτυχῶς κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην καθ' ἣν ἐκαλλιέργουν
τὸ εἰρημένον κτήμα καὶ εἶχον σπείρει διὰ δημοκρατικῶν καρ-
πῶν τὰ χωράφια τῆς Μονῆς ἐξεργάγη ὁ Ἑλληνοτουρκικὸς
πόλεμος καὶ ἐγὼ θεωρήσα καθήκον μου νὰ μεταβῶ εἰς τὸ
πεδῖον τῆς μάχης ὅπως δυνήθω νὰ ὠφελήσω τὸν ἀγῶνα ἐρ-
ῶν αἱ ἀθηνεῖς μου δυνάμεις ἐπέτρεπον τοῦτο. Μετέβην
λοιπὸν εἰς Μεσολόγγιον καὶ κατεστάχην ἐθαλοντῆς εἰς τὸ 10
πικρὸν Σύνταγμα μετὰ τοῦ ὁποίου μετέβην εἰς τὰ πεδία
τῆς μάχης. Δὲν θὰ εἶπω εἰς τί ἐχρησμέυστα οὔτε ἐάν κα-
τέστην ὠφέλιμος, τοῦτο γνωρίζουσιν οἱ συμπολεμισταὶ καὶ
συστρατιῶταί μου. Μετὰ τὴν μάχην τοῦ Γουμπόβου εἰς τὴν
ὁποίαν τὸ σύνταγμα μου ἔλαβεν ἐνεργὴ μέρος ἐπῆλθεν ὡς
γνωστὸν ἡ ἀνακωχή, μετ' ἣν ἐδόθη εἰς ἡμᾶς τοὺς ἐθαλοντάς
ἐνδὲς μηνὸς ἀδεία ἀπουσίας. Τυχὸν τῆς ἀδείας ταύτης ἐπα-
νέλθον ἀμέσως εἰς τὴν μονὴν καὶ ἐκεῖθεν ἐσπευσά νὰ μετα-

ἔω εἰς τὸ μετόχιον Σάμης ὅπως συλλέξω τοὺς ὀφειλόμενους. Καρ-
πὸς τοὺς ὁποίους εἶχον σπείρει πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς μου.
Συνέλεξα δὲ ἑκατὸν πεντήκοντα κολλὰ τὰ ὅποια μετέφερον
καὶ παρέδωκα εἰς τὴν Μονήν, ἀλλ' εἶπε ἐκ τῶν κακουχιῶν
τοῦ πολέμου εἶπε ἐκ τῆς κατὰ τὴν συλλογὴν τῶν καρπῶν ἐργα-
σίας μου ἐτθένησα σθεαρῶς προσβληθεὶς ὑπὸ βρογχοπνευ-
μονίας καὶ ἐναγκάσθην νὰ ζητήσω περίθαλψιν καὶ θεραπείαν
παρὰ τῆς μονῆς. Ἡ ἡγουμένη ἤρως ταύτης οὐ μόνον μοὶ
ἐκνήθη πᾶσαν τοιαύτην ἀλλὰ καὶ συμπεριφέρθη σκαϊστότα-
τα πρὸς ἐμὲ, ὅσakis δὲ ἐζήτουν τί παρ' αὐτῆς μοὶ ἀπῆντα
νὰ μεταβῶ νὰ νοσηλευθῶ εἰς τὸ ἔθνος τὸ ὅποιον ὑπερέτησα!
Ἀναγκασθεὶς ἐπομένως ἐκ τῆς τοιαύτης σκληρότητος τῆς
σεβαστῆς ἡγουμένης κατέφυγα καὶ ἐνοσηλεύθην εἰς τὸ στρα-
τιωτικὸν Νοσοκομεῖον διότι εἰσέτι ἐθεωροῦσθην στρατιώτης
διατελῶν ἐν ἀδείᾳ. Ἀπολυθεὶς μετ' οὐ πολὺ τῶν τάξεων
τοῦ στρατοῦ ἐπανήλθον καὶ αὖθις εἰς τὴν Μονὴν ὅπου ἀπε-
φάσθαι νὰ ἐπιστήσω τὴν προσηχὴν μου εἰς τὴν διαχείρησιν
τῆς περιουσίας αὐτῆς. Παρετήρησα δὲ ὅτι ἡ περιουσία τῆς
μονῆς ἐσπαταλεῖτο ὅπου δὲν ὑπῆρχε ἀνάγκη, οὐδερμία δὲ ἐ-
διδότο συνδρομὴ ἢ βοήθεια ὅπου ἐπρεπεῖν. Περὶ τῶν ἀσκόπων
τούτων διαπινὼν ἐκαμα παρατήρησιν εἰς τὴν Ἠγουμένην ἀλλ'
αὕτη μοὶ ἀπήντησεν ὅτι εἶνε δικαίωμα τῆς νὰ κρίνῃ ὅτι θέλῃ
καὶ ὅτι δὲν δέχεται παρατηρήσεις ἀπὸ κανένα διότι καὶ κα-
νὴν δὲν ἔχει ἀνάγκην ἀρ' οὐ τὴν ὑπεραπίζει ὁ Νομάρχης.
Ἐναγκάσθην ἐπομένως νὰ καταγγείλω τὸν μὲν Νομάρχην
εἰς τὸ Ἐφετεῖον Κερκύρας ἐπὶ δωροδοκίᾳ τὴν δὲ Ἠγουμέ-
νην ἐνώπιον τοῦ ἐνταῦθα κ. Εἰσαγγελίου; ἐπὶ πλαττογραφίᾳ
καὶ ἐξαφανίσαι δημοσίῳ ἐγγράφῳ δηλαδὴ τῶν βιβλίων τῆς
Μονῆς. Συνεπεῖα τῆς μυνήσεώς μου ταύτης κατεσχέθησαν
τὰ εἰρημένα βιβλία ὑπὸ τοῦ κ. Ἀνακτοῦ καὶ γενομένης
ὑπ' αὐτῶν ἐρεύνης ἀπεκαλύφθη ὅτι ποτὴν ἐκ τῶν εἰσδημά-
των τῆς μονῆς ἀνερχόμενον εἰς δραχ. 3970) ἐσπαταλήθη
ἐντελῶς ἀδικαιολογητῶς. Ἐνεκα τῆς ἀποκαλύψεως ταύτης
συνελήφθη καὶ προεφυλακίσθη ἡ καταγγελλομένη Ἠγουμένη
ἐπὶ καταχρήσει καὶ διατέλεσεν ὑπόδικος ἐπὶ ἑπτὰ ὅλους μῆ-

ΙΑΚΩΒΑ ΤΕΙΟΣ Στε κ. Εἰσαγγελεὺς ἐπρότεινεν τὴν εἰς τὸ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ τῆς ἐπὶ τῇ εἰρημένῃ πράξει
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΕΟΥΡΙΟΥ

τὸ δὲ Συμβούλιον τῶν ἐνταῦθα κ. Πλημμελειοδικῶν τὴν παρέπεμψεν εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον. Γενομένης ὅμως ἀνακοπῆς τοῦ βουλευματος τούτου καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Εἰσαγγελέως πρὸς ὑποστήριξιν τῆς προτάσεώς του καὶ ὑπὸ τῆς κατηγορουμένης ζητούσης τὴν ἀθώωσιν τῆς ἐξεδόθη βούλευμα ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐν Κερκύρα Ἐφετῶν ὅπερ ἔπαυσε πρὸς καιρὸν τὴν παρειτέρω ποινικὴν καταδίωξιν κατ' αὐτῆς.

Ἀπολυθεῖσα ἐκ τῶν φυλακῶν συνεπεῖα τοῦ βουλευματος τούτου ἀνέλαβεν καὶ αὖθις τὴν ἡγουμένην τῆς μονῆς ἀλλὰ ταυτοχρόνως τὸ Συμβούλιον τῆς ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Ἀνδρέου Μηλαπηδίας διὰ τοῦ ὑπὸ στοιχείου γ'. ψηφίσματός του με διώρησεν ἐπιστάτην τῶν κτημάτων τῆς αὐτῆς Μονῆς, τὸ ὅποσον ἐνέκρινε ἡ Νομαρχία Κεφαλληνίας διὰ τῆς ἐγκρίσεώς της ὑπ' ἀριθ. 582 ἀπὸ 22 Ἰανουαρίου 1901 καὶ τοιοῦτοτρόπως διορίσθη ἐπιστάτης τῶν ἀνωτέρων κτημάτων. Ἡ Μονὴ τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέα εὐρίσκετο τότε εἰς οἰκτρὰν κατάστασιν καὶ διὰ τοῦτο ἰδὼν τὴν κατάστασιν τούτην ἀπεράσισα νὰ μεταβῶ ἐκεῖ καὶ φανῶ εἰ δυνατόν ὠφέλιμος. Τοῦτο ἀκριβῶς ἐλάμβανε χώραν κατὰ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἐκ τοῦ περονοσπόρου εἶχον καταστραφῇ ὅλα τὰ ἐν Κεφαλληνίᾳ κτήματα εἰς τοιοῦτον σημεῖον εὗρον τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς εἰρημένης μονῆς ὥς ὁ ἔμπορος κ. Πέτρος Τραυλὸς ὅστις ἐπὶ πιστώσει ἐχορήγει πρὸς αὐτὴν τὰ πρὸς ζωάρκειαν ἔνεκα τῆς καταστροφῆς τῶν καρπῶν οὕτε ἐκατὸν λιτρῶν ἄλευρα δὲν συνήνει νὰ τῇ χορηγήσῃ καὶ παρ' ὅλην τὴν ἀρκετὴν περιουσίαν τῆς μονῆς αὕτη ἐστερεῖτο τῶν πρὸς συντήρησιν πόρων διότι καίτοι ἡ περιουσία αὐτῆς ἠδύνατο νὰ παραγάγῃ καὶ ἄλλους καρπούς. Τοῦτο ἦτον ἀδύνατον νὰ γείνη ἀνευ ἀνδρικῆς προστασίας ὡς ὠμολόγει καὶ τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 155 ἀναφορᾶς του.

Ἀπεράσισα λοιπὸν νὰ φανῶ ὠφέλιμος καὶ εἰς τὴν Μονὴν ἐκείνην καὶ διὰ τοῦτο ἅμα τῇ λήφει τοῦ διορισμοῦ μου μετέβην εἰς Σάμην διὰ τὴν ἐπιστάτην τῶν ἐκεῖ κτημάτων τῆς Μονῆς καὶ εὗρον δύο ὑδρομύλους ἀνήκοντας εἰς τὴν Μονὴν ἐκ τῶν ὁποίων ὁ εἰς εἶχεν μεταβληθῇ εἰς ἔρριπιον ὁ δ' ἕτερος ἦτον ἐτοιμόρροπος. Εὗρον προσέτι καὶ ἄλλην πολλὴν ἀκίνητον περιουσίαν ἄλλ' ἡ περιουσία αὕτη οὐδὲν ἀπολύτως

ἔδιδεν εἰσόδημα εἰς τὴν Μονὴν διότι εἶχεν περιέλθαι εἰς χεῖρας διαφόρων ἀγροληπτῶν οἱ ὅποιοι ἐθεώρουν ταύτην ὡς ἐρικυὴν τῶν καὶ ἡ Μονὴ ἀδυνατοῦσα νὰ διεκδικήτῃ τὸ δίκαιόν της, ὅχι μόνον καρπούς δὲν ἐλάμβανε ἀλλ' ἐκινδύνευε νὰ ἀπολέσῃ καὶ αὐτὰ τὰ κτήματά της.

Τοιαύτη ἦτον ἡ κατάστασις ὅταν μετέβην ἐγὼ πρὸς προστασίαν τῆς περιουσίας ταύτης. Παρίστατο λοιπὸν ἀνάγκη νὰ ἐνεργήτῃ δραστηρίως ὅπως περισώσω τὴν περιουσίαν ταύτην. Καταβσλὼν λοιπὸν πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν καὶ βοηθούμενος καὶ ὑπὸ τῆς ἀρχῆς, τῆς ὁποίας ἐπεκαλέσθην τὴν ἀντίληψιν, κατόρθωσα ἐν σχετικῶς μικρῷ χρόνῳ διαστήματι νὰ ἐλευθερώσω καὶ ἀποδώσω εἰς τὴν Μονὴν ὅλην αὐτῆς τὴν περιουσίαν ἀπηλαγμένην ἀκρίμα καὶ ὅλων αὐτῶν τῶν ἀγροληπτικῶν δικαιωμάτων τῶν τρίτων, ἀλλὰ τοῦτο ἐγένετο κατὰ πῖν μεγάλων κόπων καὶ μεγάλων κινδύνων τοὺς ὁποίους διέτρεξα καὶ διὰ τὸ ὅποσον ἔργον δόφειλω νὰ ὁμολογήτῃ ὅτι μεγάλως με συνέδραμεν ὁ τότε δημολογιστὴς τῆς Νομαρχίας κ. Π. Λοβιέρδος.

Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν κτημάτων τούτων ἐπρότεινα εἰς τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον νὰ δώτῃ μέρος τῶν κτημάτων αὐτῶν πρὸς καλλιέργειαν εἰς τὸν ἐκ τοῦ χωρίου Τσακαρισιάνου φιλόπονον καὶ τίμιον ἄνθρωπον τὸν Γεράσιμον Γεωργάτον ὅπερ καὶ ἐγένετο, διότι τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον ἐκεῖνο εἶχε ἀπεριόριστον ἐμπιστοσύνην εἰς ἐμὲ καὶ ἡ παραδοχὴ τῆς προτάσεώς μου ταύτης δὲν ἀπέτυχε διότι ὁ εἰρημὸς Γεωργάτος ἐσπευσεν ἀμέσως εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν παραχωρηθέντων κτημάτων, φυτεύσας μέρος μὲν αὐτῶν σταφιδάμπελον τὸ δὲ λοιπὸν ὁπωρφόρα δένδρα. Ἐξ αὐτοῦ δὲ τοῦ κτήματος ἡ Μονὴ ἀπολαμβάνει σήμερον περὶ τὰς δέκα χιλιάδας λίτρας ξηροῦ σταφιδοκάρπου καὶ ὅχι ἐλίγα χρήματα ἐκ τῶν ὁπωρφόρων δένδρων. Μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν πραγμάτων εἰς τὴν θέσιν ταύτην ἐτκήρην ὅτι ἦτον ἀνάγκη ὅπως εὐπορήτῃ ἡ Μονὴ καὶ δυναθῇ νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας της νὰ ἐπισκευασθῶσιν οἱ δύο ὑδρομύλοι, νὰ σχηματίτῃ πρόβατοποιμνιον καὶ νὰ προμηθευθῇ δύο τούλας γάλατος ἀροτῆρας βοῆς. Πρὸς τὸν σκοπὸν λοιπὸν τοῦτον ἤναγαγόν με νὰ περιέλθω σχεδὸν ὅλην τὴν Κεφαλληνίαν καὶ τοῖς

οιουτοτρόπως ἐκ μὲν τῶν ποιμένων συνήθροισα πρὸς ἐφελος τῆς Μονῆς 65 πρόβατα καὶ τοιουτοτρόπως κατήρητα τὰ ποιμνιον αὐτῆς χωρὶς νὰ ἐπιθεωρηθῇ ἡ Μονὴ οὔτε δὲ ἐνὸς ὁδοῦ, ἐπειτα μεταβάς εἰς Κεραμιαῖς εἰς τὸν ἐκεῖ κατοικοῦντα κ. Χριστόφορον Βαλλιάνον, ἐξέβηκα πρὸς αὐτὸν τὴν σκοπὴν τῆς μεταβάσεώς μου καὶ συνεφώνησα μετ' αὐτοῦ ὅπως ἀρὸς περιέλθω τὴν Λειβαθὴ πρὸς συλλογὴν ἐράνων πᾶν ἀπαιτούμενον ὑπολοιπὸν διὰ τὴν ἐπανόρθωσιν τῶν ὑδρομύλων μοι καταβάλλει ἐκεῖνος, ὅπερ καὶ εὐχαρίστως ἐδέχθη καὶ τῇ συνδρομῇ ἄλλων χριστιανῶν εἶχον προμηθευθῇ καὶ τὰς ἀναγκασιούσας μολοτίδας. Ἀλλὰ πρὶν ἢ φέρω εἰς πέρας τὸ ἔργον τοῦτο ἦλθεν ὁ νῦν Ἐπίσκοπος ἐνσαῦθα, χειροτονήθεις εἰς τὸ καὶν τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Δορίζα. Ἐπὶ τῇ αἰτίᾳ ἀρῖζει τοῦ ἐχάριεν μεγάλως διότι εἶχον παροίησιν ὅτι ὁ ἀρχηγὸς οὗτος τῆς ἐκκλησίας θά μοι παρεῖχε ἀμέριστον τὴν ὑποστήριξιν του ὅπως φέρω εἰς αἰαίον πέρας τὸ βαρὺ ἔργον τὸ ὅποιον ἐπεχείρησα.

Παρά πάνταν ὅμως προσδοκίαν ἀντὶ τῆς προσδοκωμένης βοηθείας μὲ προεικαλῶ οὗτος εἰς τὴν Ἐπισκοπὴν καὶ μὲ διατίττει νὰ ἀπέλθω ἐκ τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου.

Τῷ παρίστανται ὅτι δὲν ὑπῆρχε πρὸς τοῦτο ἀφορμὴ διότι καὶ τὸ προσωπικὸν τῆς Μονῆς ἦτο εὐχαριστημένον καὶ ἐγὼ ἐπίσης ἀλλ' ἐκεῖνος ἐπέμενε. Τοῦτο ἀνῆγγεῖλα εἰς τοὺς μοναχοὺς οἱ ὅποιοι δὲ ἀναφορὰς τῶν ἔσπευσαν νὰ παραστήσωσιν εἰς τὸν Σεβασμιώτατον πότον ὑπῆρξα ὡς ἐλέημος εἰς τὴν Μονὴν καὶ τοὺς κόπους τοὺς ὁποίους κατέβαλλον χάριν τῶν συμφερόντων αὐτῆς ἀλλ' ὁ Σεβ. ἔμενεν ἀνένδοτος.

Ἐν τῇ μεταξὺ τούτῳ ἐνέκα τῶν οικονομικῶν διτχεριῶν τῆς Μονῆς ὡς ἐκ τοῦ περικοσπύρου καὶ τῆς ὡς εἴρηται ἐγκαταλείψεως τῶν κτημάτων τῆς εἶχον ἀπορατίη ν' ἀποστείλῃ εἰς τὴν ἁλλοδαπὴν πρὸς συλλογὴν ἐράνων τὸν Μοναχὸν Ἐλευθέριον Κυράγγελον, ὅστις συνέλεξε καθ' ἃ ὁ ἑὸς ἐβεβαίωσε, γυλίας πεντακοσίας δραχμῶν. Ἐκ τούτων ἔδωκεν εἰς τὴν Μονὴν μόνον τετρακοσίας, περὶ δὲ τῶν λοιπῶν εἰς ἀδελφὰ ἤθελε νὰ δώσῃ λόγον. Αἱ Μοναχαὶ στερούμεναι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπισκόπου ἄρτου ἐνόησαν ὅτι τὰ χρήματα ταῦτα καταχράσθη ἡ Ἰγουμενὴ καὶ νὰ ἐκτρέψῃ αὐτὴν νὰ τῆς

δώσῃ λογοδοσίαν περὶ τῆς διαχειρήσεως τοῦ εἰρημένου πασθ' ἐν κα τούτου ἡγιασθή ἡ Ἰγουμενὴ δι' ἐγγράφου τῆς πρὸς τὴν Νομαρχίαν νὰ καταγγεῖλῃ τὸν εἰρημένον Μοναχὸν διὰ τὴν παράνομον ταύτην καταχράτησιν τῶν χρημάτων τῆς καὶ τοῦ βιβλίου τῆς διαχειρήσεως συνεπείᾳ δὲ τῆς καταγγελίας ταύτης ἐκλήθη ὁ εἰρημένος αὐτοχειροτόνητος μοναχὸς ἐνώπιον τοῦ κ. Νομαρχοῦ. Ἀπολογοῦμενος δὲ διὰ τὰ χρήματα ταῦτα κατήθετο, ὅτι τὰς μὲν 400 δραχμὰς ἔδωκεν εἰς τὴν Μονὴν τὸ δὲ ὑπολοιπὸν κατ' ἐντολὴν τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου κατήθετο εἰς τὴν Τράπεζαν καὶ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Σεβασμιωτάτου ὅπερ ἀπεδείχθη ἀληθές. Παρέδωκε δὲ συνάμα καὶ τὸ βιβλίον τῆς διαχειρήσεως τοῦ ὅπερ ἀπεστάλη εἰς τὴν Μονὴν. Μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν ταύτην τὸ Ἰγουμενοσυμβούλιον ἐζήτησε παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου τὴν ἀπόδοσιν τῶν χρημάτων τοῦ ὅπως χρησιμοποίησεν ταῦτα διὰ τὰς ἀπαρατήτους ἀνάγκας τῆς Μονῆς, ἀλλ' ὁ Σεβασ. ἤρησεν ἐπὶ διαφοροῖς προσάσει. Μετὰ τὴν ἀρνήσιν ταύτην τὰ χρήματα ταῦτα ἔμενον εἰς τὴν Τράπεζαν ἐπ' ὀνόματί του, ὅτε ὁ Πέτρος Τραυλὸς πιστωτὴς τυγχάνων τῆς Μονῆς ἐνήργησεν κατὰ γκεσιν ἐπ' αὐτῶν καὶ εἰς χεῖρας τοῦ Σεβασμιωτάτου πρὸς πληρωμὴν ἀπαιτήσεώς του. Ὁ Σεβασμιώτατος διὰ δηλώσεώς του γενομένης ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Γραμματέως ἐδήλωσεν ὅτι τὰ χρήματα δὲν ἀνήκουσιν εἰς τὴν Μονὴν ἀλλ' εἰς αὐτόν. Ὁ Τραυλὸς ὅμως ἀνέκοψεν τὴν δηλώσιν ταύτην καὶ ἐπειδὴ ἔπρεπε νὰ βεβαιώτῃ ταύτην διὰ τοῦ ὅρκου του ὁ Σεβ. δὲν ἤθύνετο νὰ τὸ πράξῃ καὶ τοιουτοτρόπως τὰ χρήματα ἐκεῖνα περιήλθον εἰς τὸν εἰρημένον Τραυλὸν ἡ δὲ Μονὴ ὑπέστη οὐ μόνον τὰ ἔξοδα τὰ ὅποια κατεδικάσθη νὰ πληρώτῃ εἰς τὸν κατασχόντα, ἀλλὰ ἐκρατήθησαν περ' αὐτῆς καὶ τὰ ἔξοδα τὰ ὅποια κατὰ τὴν ἀσκοπὴν ταύτην δίκην ἐδαπάνησεν ὁ Σεβασμιώτατος.

Ταῦτα πάντα ἐξέπαισαν ἐναντίον μου διότι ὡς μὲ ἐπληροφόρησαν ὁ Σεβασμιώτατος ἐνόησαν ὅτι ἐγὼ ὅστις ἐνδιεπραγμένην διὰ τὰ συμφέροντα τῆς Μονῆς ἤμην ὁ αἴτιος τοῦ γενομένου θορύβου διὰ τὰ χρήματα ταῦτα ἐνῶ δύναμαι νὰ διαβεβαιώσω ὅτι οὐδεμίαν εἶχον γνώσιν τῆς ὑποθέσεώς του ταύτης, καθάπερ δὲν ἠγχολούμην εἰς τὴν ἐρῶν τῶν πράξεων

τῶν ἄλλων ἀλλὰ κατεγνώμην μίμου εἰς τὴν ἐργασίαν μου. Ἐπεὶ ὁμοῦ τῆς ἰδίας τάξεως ὁ Σεβασμιώτατος ἤρξατο δεινὸν κατ' ἐμοῦ πόλεμον καὶ δι' ἐπιχειρημένω διαταγὰν διέταττε τὴν ἐκ τῆς Μονῆς ἀπομάκρυσίν μου. Ἐπαγκρίτην ἐπὶ τέλους νὰ φύγω ἐκείθεν ὅπως γείνη τὸ θέλημα τοῦ Σεβασμιωτάτου συνέπεσον μάλιστα κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην νὰ ἔχωπιν ἀνάγκη βαντίμωτος τὰ κτήματα τῆς Μονῆς καὶ οἱ Μοναχοὶ καὶ τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον ἐξανέστησαν καὶ διὰ ἀναφοράς των ἐζήτησαν παρὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου τὴν ἐπὶ τινι χρόνον μακροθυμίαν του μέχρι οὗ τοῦλάχιστον τελειώσω τὸ βαντίσμα ἀλλ' ἐκεῖνος ἀπέριψεν καὶ τὴν αἴτησιν ταύτην ἐπιμένων εἰς τὸ Ἅγιον πείσμα του. Τότε δι' ἀναφοράς μου ἐπὶ ἐπιστήμου χάρτου γεγραμμένης εἰδοποίησα τὸν Σεβασμιώτατον ὅτι καίτοι τυγχάνω διωρισμένος ὑπὸ τῆς Νομαρχίας ἐπιστάτης τῶν κτημάτων τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου καὶ συνεπῶς ἡδυνάμην νὰ μένω οὐχ' ἦτον ὅπως τὸν εὐχαριστήσω ἀνεχώρουν καὶ μετέβαινον εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Γερασίμου ὅπου ἐκάρην Μοναχὸς καὶ τὸν παρεκάλουν νὰ εἰδοποιηθῇ τὴν Ἡγουμένην τῆς εἰρημένης Μονῆς. Ἐπὶ τῇ πεποιθήσει ὅτι ἐπραξέ τοῦτο ὁ Πανιερώτατος ἀφ' οὗ μὲ ἀποδιώξεν τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου μετέβην εἰς τὴν Μονὴν τῆς χειροτονίας μου καὶ ἐζήτησα παρὰ τῆς Ἡγουμένης νὰ μοὶ χορηγήσῃ κελίον καὶ μοὶ ὀρίσῃ ἐργασίαν. Ἀλλ' ἐκεῖ ἤκουσα παρὰ τῆς Ἡγουμένης ὅτι ἔλαβε καὶ προφορικὴν καὶ ἔγγραφον παραγγελίαν παρὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου οὐ μόνον νὰ μὴ μοὶ χορηγήσῃ τίποτε ἀλλ' οὐδὲ κἀν καὶ ἐπὶ στιγμὴν νὰ μὲ δεχθῇ διότι ἄλλως θὰ ἐτιμωρεῖτο αὕτη ἀντ' ἐμοῦ. Ἀνεχώρησα ἐπομένως ἀμέσως καὶ μεταβάς εἰς Ἀργυροτόλιον παρουσιάσθην εἰς τὸν Νομάρχην κ. Μπαμπάκον παρεπονέθην πρὸς αὐτὸν διὰ τὴν ἄρνησιν τῆς Ἡγουμένης συνεπεῖα δὲ τοῦ παραπόνου μου τούτου προσελήθην αὕτη ὑπὸ τοῦ κ. Νομάρχου ἵνα δώσῃ ἐξηγήσεις καὶ μεταβάς εἰπε πρὸς αὐτὸν ὅτι οὐδεμίαν εἶχε δυσκολίαν νὰ μὲ παραλάβῃ ἐν τῇ Μονῇ ἀλλὰ φοβεῖται τὸν Δεσπότην. Ὁ κ. Νομάρχης συνεβούλευσεν αὐτὴν ὅτι εἴνε νόμιμον νὰ μοὶ χορηγῇ ὅσα ἐχορήγει καὶ εἰς τοὺς ἄλλους Μοναχοὺς ἀλλ' ἐκείνη οὐδεμίαν ἔδωκεν προσοχὴν εἰς τὰς συμβουλὰς τοῦ κ.

Νομάρχου διότι ἐσυνεβόληεν νὰ ὑπακούῃ τυφλῶς εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ Σεβασμιωτάτου. Συνεπεῖα λοιπὸν τῶν ἐγγράφων τούτων καὶ τῆς ὑπακοῆς οὔτε κελίον μοὶ ἐχορηγήθη οὔτε ἐργασία οὔτε κἀν ἄρτος. Ἐγὼ ὁμοῦς ἐπειδὴ κατὰ τὸν χρόνον τῆς κουρᾶς μου εἶχον ὀρκισθῇ πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ Θεανθρώπου ὅτι θὰ ὑπομείνω καὶ πείναν καὶ δειψάν καὶ ἐμπαιγμούς καὶ γυμνότητα καὶ ἐκδιωγμούς κλπ. καὶ νὰ παραμένω μέχρι τοῦ θανάτου μου εἰς τὴν Μονὴν εἰς τὴν ὁποίαν ἐκάρουν Μοναχοὶ ἐξηκολούησα νὰ μένω εἰς τὴν Μονὴν βοηθούμενος ὑπὸ τῆς Φιλανθρωπίας τῶν Μοναχῶν. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἀπήρεσκεν εἰς τὸν Σεβασμιώτατον διὸ καὶ δι' ἐγγράφου διαταγῆς του, πρὸς τε τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον καὶ πρὸς ὁλόκληρον τὴν οἰκογένειαν τῆς Μονῆς ἀπευθυνομένης, οὐ μόνον ἀπηγόρευε αὐστηρῶς νὰ μὲ δέχωνται καὶ μοὶ παρέχωσι ἔστω καὶ ἄρτον ἀλλὰ διὰ τοῦ ἐγγράφου τούτου ἠξίωσεν οἱ μὲν γνωρίζοντες γράμματα νὰ υπογράψωσι ὅτι ἔλαβον γινώσκιν οἱ δὲ μὴ γνωρίζοντες νὰ βεβαιώσωσι τοῦτο διὰ δύο μαρτύρων, ἀλλὰ καὶ νὰ μὲ ἐκδιώξωσιν οὐ μόνον ἐκ τῶν οἰκημάτων ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ περιβόλου τῆς Μονῆς παρεκάλεσε δὲ καὶ τὴν ἀτυνομίαν δι' ἐγγράφου τοῦ νὰ παράτχῃ εἰς αὐτοὺς πάσαν βοήθειαν πρὸς τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν του. Τοιουτοτρόπως διὰ τῆς πίστεως ταύτης ἠθέλησε νὰ μὲ ἀποδιώξῃ τῆς Μονῆς πρὸς σωτηρίαν αὐτῆς.

Πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σχεδίου του τούτου καὶ ἄλλην ἔκαμιν ἐνέργειαν ὁ Σεβασμιώτατος. Ἀνεφέρθη πρὸς τὴν ἱεράν Σύνοδον καὶ ἐνήργησεν τότε ἐπιδειξίως ὥστε ἀνευ τῆς συγκαταθέσεώς μου, τῆς κατὰ νόμον ἀπαιτουμένης, μετετέθην εἰς τὴν Μονὴν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Καὶ αἰφνης ἐνῶ εὕρισκόμην ἐν σχετικῇ ἡσυχίᾳ μοὶ κοινοποιεῖ ἔγγραφον διὰ τοῦ ὁποίου μοὶ κάμνει γνωστὸν ὅτι ἡ Ἱερά Σύνοδος εὐηρεστήθη νὰ μὲ ἀποστείλῃ εἰς τὴν Μονὴν ἐκείνην πρὸς βελτίωσιν τῶν πραγμάτων αὐτῆς. Τοιαύτη τιμὴ ἀποδιδομένη εἰς ἐμὲ καὶ μάλιστα ἀπὸ τῆς ἱερᾶς Συνόδου ἔπρεπε σπουδαίως νὰ μὲ κολακεύσῃ διότι μοὶ ἀνεγνώριζεν ἱκανότητα τῆς ὁποίας ὁμολογῶ ὅτι στεροῦμαι. Ἀλλ' ἐγὼ ὑποπτευόμενος ὅτι κατ' ἄλλο ὑποκρύπτεται ὑπὸ τὸ κολακευτικὸν τοῦτο ἔγγραφον, κατ' ἀρχὰς μὲ ἐξίστασα, ἔπειτα ὁμοῦς σκεφθεὶς ὠριμότερον ἀπε-

φάσκει νὰ μὴ δεῖξω ἀπειθεῖαν ἀλλὰ νὰ ὑπακούω καὶ εἰς τὴν θέλησιν αὐτῆν τοῦ Πανιερωτάτου, διὸ καὶ μετέβην εἰς τὴν εἰρημένην Μονὴν κατὰ τὰς ἀρχὰς Ἰουλίου π. ε. Δυστυχῶς ὅμως ἐκεῖ ἠσθένησα σοβαρῶς οὕτως ὥστε διέτρεξε τὸν ἐσχατὸν κίνδυνον τῆς ζωῆς μου. Μὴ δυνάμενος δὲ νὰ παραμείνω ἐν αὐτῇ ἕνεκα τῆς ἀθλιότητος καταστάσεως εἰς τὴν ὁποίαν εὗρισκτο διότι καὶ οἶκημα κατάλληλον δὲν ὑπάρχει καὶ ὀλίγον μόνον ξηρὸν ἄρτον ἐκ κριθῆς ἡδύνατο νὰ μοὶ παρέχῃ, ἐξ ἄλλου δὲ στερούμενος ἐντελῶς χρημάτων, διότι ἐκ τῆς εἰκοσαετοῦς ἐν ταῖς Μοναῖς ἐργασίας μου οὔτε λεπτὸν ἡτύχησα νὰ ἔχω ἰδικόν μου ἐν τῷ θυλακίῳ μου, οὐδαμῶθεν δὲ περιμένον καὶ βοήθειάν τινα τῶν περὶ κατοικούντων ὄντων μοὶ ἐντελῶς ἀγνώστων, ἀπεράσιστα νὰ ἀναχωρήσω εἰς Σάμην πρὸς τοὺς ἐκεῖ συγγενεῖς μου ἵνα δυνήθω νὰ σώσω τὴν κινδυνεύουσαν ζωὴν μου. Καὶ τοῦτο μόλις ἠδυνήθην νὰ κατορθώσω μετὰ πολλὰς περιπετείας καὶ ἐκεῖ διέσωσα τὴν ζωὴν μου νοσηλευθεὶς τέσσαράκοντα καὶ πλέον ἡμέρας. Εἰτα ἀναρρώσας ὀλίγον καὶ ἐφοδιασθεὶς διὰ τῶν πιστοποιητικῶν τῶν ἱατρῶν μετέβην καὶ πάλιν εἰς τὴν Μονὴν τῆς μετανοίας μου ὅπως τύχω περιθάλψεως ἵνα ἀποκατασταθῇ τελείως ἡ υγεία μου. Μαθὼν ὅμως τοῦτο ὁ Πανιερωτάτος ἐσπεύσε νὰ διατάξῃ καὶ πάλιν ἐκεῖθεν τὴν ἀπομάκρυσίν μου καίτοι διετέλει ἐν γνώσει τῆς καταστάσεως εἰς τὴν ὁποίαν εὗρισκόμεν. Ἀναγκαστὴς ἐπομένως ὑπὸ τῆς νέας ταύτης διαταγῆς ἀπῆλθον αἰτησὶν πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ἐν τῇ ᾗ ποῖα συνῆψα ὅλα τὰ σχετικὰ πιστοποιητικὰ τῶν ἱατρῶν ἐκ τῶν ὁποίων προέκυπτεν ὅτι ἦτον ἀδύνατος ἡ ἐν τῇ Μονῇ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς παραμονή μου ἄνευ σπουδαίας βλάβης τῆς υγείας μου ἕνεκα τοῦ ψυχροῦ αὐτῆς κλίματος. Ἀλλ' ἡ ἀναφορά μου αὕτη εἰς τὴν ὁποίαν ἐξέθηκα καὶ τὴν ἀθλίαν τῆς Μονῆς κατάστασιν ἕνεκα τῆς ὁποίας καὶ οἱ τρεῖς ἐκεῖ εὗρισκόμενοι Μοναχοὶ ἀδυνατοῦντες νὰ παραμείνωσι ἀπὸ τοῦ Μαρτίου π. ε. ἐξήτησαν τὴν ἐκείθεν ἀπόλυσίν των, οὔτε κἀν ἀπαντήσεως ἔτυχον. Ἐντούτοις ὁ Σεβασμιώτατος διὰ νέου ἐγγράφου τοῦ πρὸς τὸ Ἱερομενοτυμβολίον καὶ τοὺς Μοναχοὺς τῆς αὐτῆς Μονῆς διατάττει καὶ αὐτοὺς νὰ μὴ ἐκδιώξωσιν

καὶ αὐτοῦ τοῦ περιβόλου τῆς Μονῆς καὶ νὰ μὴ στερήτωσι πάσης καὶ οἰατοῦ ἥποτε περιθάλψεως.

Ἐπειδὴ ὅμως τὸ ἐγγράφον τοῦτο προσέκρουε εἰς τὴν φιλανθρωπίαν τῶν Μοναχῶν καὶ ἐβλεπεν ὅτι καὶ οὗτοι κρυφίως καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ Δήμου Ὀμαλῶν βλέποντες τὴν ἄδικον κατ' ἐμοῦ καταδίωξιν καὶ τὴν κατάστασιν εἰς τὴν εὐρισκόμεν μοὶ πικρεῖον πᾶσαν περιθάλψιν, φάρμακα καὶ διατροπὴν δωρεάν, ἀπέστειλεν ἐγγράφον πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν Κεφαλληνίας διὰ τοῦ ὁποίου διέταξε τὴν σύλληψίν μου. Ἡμέραν λοιπὴν τινὰ νοσηλεύμενος ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Δημάρχου Ὀμαλῶν ἀπὸ πολλῶν ἡμερῶν, ἐνῶ ἐξήλθον ὅπως ἀπολαύσω ὀλίγον τοῦ ἀναφανέντος ἡλίου ὅστις κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἦτοι τὴν 17 περελθόντος Φεβρουαρίου εἶχεν ἀπλώσει τὰς ἀκτῖνας του καὶ ἐκαθήμην εἰς τὸν δημόσιον δρόμον, ὁ Ἀστυνομικὸς Σταθμάρχης Ὀμαλῶν δυνάμει τοῦ εἰρημένου ἐγγράφου τοῦ Σεβασμιωτάτου, μὲ συλλαμβάνει καὶ μὲ ὁδηγεῖ εἰς τὴν ἐκεῖ Ἀστυνομικὴν σταθμὴν. Ὁρεῖλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι παρὰ τοῦ εὐγενοῦς τούτου ὑπαξιωματικοῦ ἔτυχον πολλῆς περιποίησεως κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἀπειτῶν δὲ τὸ πρῶν τῆς ἐπιούσης εἰς Ἀργιστόλιον. Ἐν τῇ ἐνταῦθα ἑορᾷ τῆς Ἀστυνομίας ἐφθата κατὰ τὴν 12ν τῆς μεσθρ. καὶ ἐπειδὴ ὁ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ εὗρισκόμενος ἡγνῶς διατὶ συνελήφθην μὲ ἐνέκλειπεν εἰς τὸ κρατητήριον αὐτῆς ὅπου δικὴν κακούργου ἔμεινα ἐγκλειστος μέχρι τῆς 5 μ. μ. Τότε προτῆχθην ἐνώπιον τοῦ κ. Διευθυντοῦ ὅστις συμπεριεφέρθη πρὸς ἐμὲ λίαν φιλοφρόνως, καὶ ἀφοῦ ἤκουσεν ὅτι ἐπὶ δεκαετίαν ἔμεινον ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Γερατίμου ὅπου ἐκάρην Μοναχός, μὲ ἀπέστειλε πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον ὑπὸ τὴν συνοδίαν τοῦ ὑπενωματάρχου Νικολαΐδου καὶ τριῶν χωροφυλάκων. Ὁ Σεβασμιώτατος μὲ ὑπεδέχθη χάριστα, μὲ μετεχειρίσθη μὲ τὸν ἀγνικότερον τρόπον, μὲ ἐνωίδητε, μοῦ εἶπε νὰ βγάλω τὰ ὄντα καὶ ἐπὶ τούτῳ μὲ ἀπεββαίωσεν ὅτι κατὰ τὸν ἐρχόμενον Μάρτιον νὰ ἀφῶμαι ἐν τῇ ἐκείθεν ἀπόλυσίν μου. Τέλος ἀφοῦ δις ἡ τρίς εἶπε, ὅτι νὰ ἀκουίσωσι οἱ χωροφυλάκες, ὅτι ὀφείλω τὸν Βασιλέα, ἔκομην ἐγγράφον εἰς τὴν Ἀστυνομίαν νὰ μὴ ἀποστείλῃ

τῆς Πηγῆς, χωρὶς κἀν νὰ λάβῃ τὰ πιστοποιητικὰ καὶ τὰ ἀποσπασμὰ ἐπ' οὗτοι περὶ τοῦ ἀκροατοῦς τῆς Ὑ-
ΙΑΚΩΒΑΤΕΝΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΑΤΑΓΓΗΛΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

γείας μου καὶ τοῦ ἀδυνατοῦ τῆς ἐν τῇ ῥηθείᾳ Μονῇ παρα-
 μονῆς μου. Ἀπήντησα εὐσεβάστως εἰς τὸν Πανιερώτατον
 ὅτι οὐδέποτε ὕβρισα τὸν Βασιλέα καὶ διότι δὲν ὑπάρχει τοι-
 οῦτος λόγος καὶ διότι δὲν συνειβίζω νὰ ἐξυθρίζω κανένα, ὅ-
 σον δὲ ἀφορᾷ τὰς ἀπειλὰς τοῦ καὶ τὰς κατακρίσεις τοῦ νὰ
 ἀφαιρέσω τὰ ῥάτα τὸν παρακαλῶ ἐὰν γνωρίζῃ τι ἐπιλήψιμον
 κατ' ἐμοῦ νὰ μὲ εἰσαγάγῃ ἐνώπιον τοῦ ἱεροδικαστηρίου ἵνα
 δικασθῶ καὶ καταδικασθῶ, ἄλλως μὲ βατανίζει ἀδίκως. Ἐν-
 τούτοις ἀπειτᾶλὴν πάλιν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν καὶ τὴν ἐπι-
 ούσαν χωρὶς κἂν ν' ἀξιώσω νὰ ἴδω τὴν κ. Διευθυντὴν ἐπη-
 ριασθέντα ἴσως ἀπὸ τὰς κακὰς συστάσεις τοῦ Σεβασμιωτά-
 του μεταφέρομαι εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Ἐλθοῦ ὅπου ἔτυχον
 μεγάλης περιποιητέως παρὰ τοῦ ἐκεῖ ἀστυνομικοῦ Σταθμάρ-
 χου καὶ ἐκεῖ διενυκτίρευσα. Τὴν ἐπιούσαν τέλος ἀπειτᾶλὴν
 εἰς τὴν Μονὴν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς καὶ εὐτυχῶς εὗρον ἐκεῖ
 μόνον τὸν Μοναχὸν Σιμεῶνα Ἀντωνέλον ὃ ὁποῖος μὲ ὑπε-
 δέχθη μετὰ πολλοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ μοὶ παρέσχεν ἀναλό-
 γως τῆς θέσεώς του ἀπροσδόκητοι περιποιήσιν διότι τὰ εὐ-
 γενῇ καὶ φιλάνθρωπα αἰσθήματα τοῦ Μοναχοῦ τούτου δὲν
 δυσκολεύονται νὰ εἰπω ὅτι οὐδαμοῦ μέχρι τοῦδε ἀπήντησα
 οὔτε εἰς μοναχοὺς, οὔτε εἰς ἱερεῖς οὔτε καὶ εἰς Ἀρχιερεῖς
 ἀκόμα.

Κεφαλληνία, Μάϊον 1907.

ΧΡΗΣΑΝΘΟΣ ΚΑΓΓΕΛΑΡΙΗΣ

Μοναχὸς Μ. Α. Γερουσίμου.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΣΥΛΛΟΓΗ ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
 ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΝΑΧΟΣ Μ. Α. ΓΕΡΟΥΣΙΜΟΥ